walitsedi sedawõisi kuningat et kerk kõndlit
läei panti ja helle sisse mineki aigu kõndle esi pala
=ma läawa, see saap kuningas.
Nõud läits ka nõgemoda kaupmehe paig kerkude
sõ ähwa ütekõrrage lätsiwa kõik kõndle poolama.
Pärr wõidi kuninga maija panti kuninglik kroon päha
ja kuninga kõiwa sõlgu, nõud alliki kuningas walmis.
Nõoremb pair olli weel 2 aastet mõtsan, keda ka
sesama kull sinna lüna wõr kas kõll weli alli
kuningas saanu. Pärr hõnse lüna nõda kahena
nõiwa sõllan, es teja kohehi maija sisse minnas
Sõal nägi teda noor kuningas läbi akna, ja
kõik paisi sisse tuwwa, pärr taadi kuninga ette
kuningas kaiji paisi sinna pääle kunse änna
änna et ta tema weli olli ja nimet teda wõõrtsi.
Nõud olli äige mis Opmann kuld pandi noori
päält olli lugenu, ker pääsiõ sa kuningas ja ker
siiwa siõ sa aarstir. —
Nõud nahasiiwa kuningas ja wõõrt emmi warem
=biit tahõn ätma suure laewa pandi walmis ja
sõamehe läeti üten, ja parjutiwa hää tuulega
pia oma kaisumaale, tulliwa lüna sisse, kaikätta
ei lõõwa enamb esa moije ära kõik am ja tõõste tetta
Kuningas nõud oinast kaupmeest nahwar ütteva
see am ja waene tõõ meest, ja elas üten, wäikesen
maja kurtsuen, Kuningas saije pia hätteawa

wanemba ja wana tutwa kõnse; — Oh seda
suurt õõmu mis sõ lastsil ja wanembil alli
kui mõne aja peraft sõlle nii änneliku lõõsiwa
olewat! Ent wana emale tulli warse nuhklus
kätte; ta wõidi sinna sammu mõtsa kohes ta
enne päisikõisi olli lasnau wija ja lasti kõll
silma pääst wõlla pista ja mõtsa wollale lasse
kõrelagu wai hõolgu ära.
Wana Opmann alli arsjatt kuld a saanu
ja tuo kadusi kui tõna tuhna. —
Wana esa ja kõnk wõidi wõõrab maale
kuninga maija elama. Kõnk panti kuld
kõlli sisse ja hällitedi teda sõal ja soodeti
ja pooteti kõige paremba sõõgi ja jõgiga
senni kui ta ära kõoli. —
Ka esa elli kaawa kaiga ommi lastemaõ
ja latsi armastiwa teda kui amma silma
terna seni kui ta kooli.
Kuninggas ja wõõrt elliwa kui konagi
welle üten kõõn, elma naiste ja lasteta. —
Ja kui na ähnei ale kõõla sõ elawa weel põõlla.